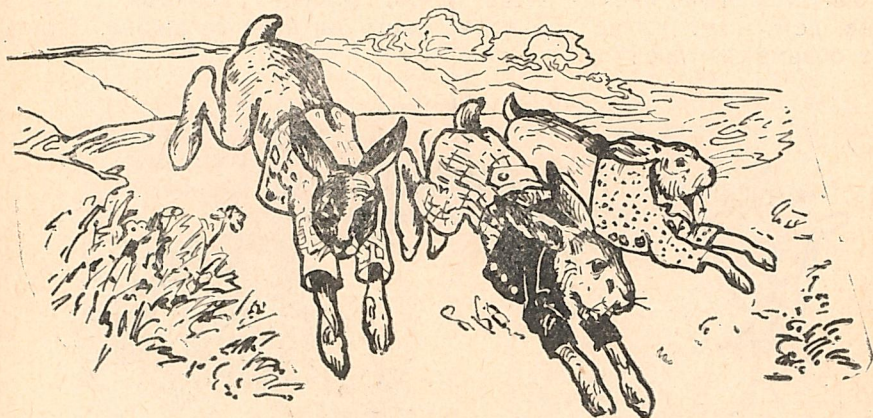

това. Нито косъм от кожата ви да не падне. Един заек трябва да се учи на време да се сгушва. Сгушвайте се, казвам ви, сгушвайте се! Хайде!“

II.

Трите зайчета не чакали да им се повтори. Те се спретнали, измъкнали се из трънливият изход—и беж да ги няма!

Те се поспрели на една баирчинка за да отджхнат. Там те огледали наоколо си и се разделили. Всяко поело своя път.

Най-голямото поело към гората. То обичало горската зеленина, а най-много обичало да гризе стволчетата на младите фиданки.

Второто обичало да скача и лудува и тръгнало към полето.

Най-малкото, безделниче с разкъсано кожухче, решило да иде на гости на своето братовчедче, което живяло в зеленчуковата градина. То живяло при своите родители в широко и удобно жилище, постлано със сухи листа. В градината имало спанак, който зайците обичат твърде, както децата—шоколад.

То хвъркало от радост, като си мислело, как ще припка и играе с братовчедчето си и как ще гризе сочния спанак.